

Filmový festival OKO 2018

Desátý kameramanský filmový festival OKO v Ostravě

Martin Čech, kameraman, člen prezidia AČK a pedagog na FAMU

I letos organizátoři **Filmového festivalu OKO 2018** oslovili Asociaci českých kameramanů a nabídli jí spolupráci při tvorbě programu. Hlavním tématem letošního jubilejního 10. ročníku byl **“PORTRÉT DÁMY”**. A protože mám ženy rád, ujal jsem se s radostí tohoto úkolu já, osobně....

Nakonec jsem nabídl programu dvě části: projekci dokumentu **”Červená”**, který získal v loňském roce Českého lva <https://www.csfd.cz/film/510958-cervena/prehled/> . S osobní účastí vážených hostů, hlavní představitelky filmu **Soni Červené** a režisérky **Olgy Someřové** (kameramankou filmu byla **Olga Špátová**). Proječní sál byl plný a následné povídání s hosty mělo úžasnou atmosféru.

Mým dalším hostem byla mladá talentovaná kameramanka **Jana Hojdová** a promítla divákům festivali OKO průřez filmů pěti ročníků studia na pražské FAMU <https://www.csfd.cz/tvurce/102170-jana-hojdova/>

Jak se Jano stane to, že mladá dívka jako vy, má sen stát se kameramankou?

Pocházím z filmařské rodiny. Moji oba dědečkové byli filmaři. Bořivoj Zeman byl režisér a Václav Hojda kameraman. Bořivoj natočil nejnavštěvovanější pohádku v historii československého filmu Pyšná princezna. Václav v 60. letech natáčel hudební klipy pro Suprahon.

Moje maminka je režisérka a tatínek kameraman. Od malička jsem se pohybovala ve filmovém prostředí. Rodiče mě brali na „plac“ a já trávila dětství v kostyméřně a maskéřně, kde jsem si hrála s líčidly a oblíkala jsem si různé kostýmy. Natáčení mě fascinovalo, ten ruch všude kolem a pak povel: “akce” a všechno ztichlo. Před kamerou se děly zázračné věci. Ožívala nová, jiná skutečnost, jednou pohádka, jindy zase akční film...

Nikdy jsem neměla pochybnosti, co chci v životě dělat. Začala mě bavit fotografie. To je však práce většinou a pouze o samotném tvůrci a objektu. Já chtěla být součástí tvůrčího týmu. Rozhodla jsem si splnit sen, že chci pracovat u filmu, že budu kameramanka.

Práce u filmu je fyzicky náročná. Práce kameramana je tradičně chápána jako práce pro „chlapy“. Většinou jsou fyzicky na tuto práci lépe disponováni než žena. V současné době se však v této profesi objevuje stále více žen vzhledem k nových technologiím kamerové techniky.

Je však velký rozdíl mezi mužem kameramanem a ženou kameramankou. Samozřejmě, chtěla bych mít rodinu, děti... Svojí prací žiju. Doufám, věřím, že se tak náročná práce na čas, psychiku jako je práce kameramanky dá skloubit s tzv. normálním životem. Snad je možné najít rovnováhu mezi prací a soukromým životem.

Jano proč zatím natáčíte převážně autorské filmy?

Na katedře katedry nám profesori doporučovali, abychom oborové filmy realizovali od začátku do konce sami. Řídila jsem se podle toho. Jednotlivá cvičení jsem vymýšlela, režírovala, kamerovala, stříhala i ozvučovala. Byla to skvělá průprava pro profesionální dráhu.

Mojí touhou a snem je pracovat na celovečerním hraném filmu jako kameramanka. Najít společné vidění, cítění s režisérem. Pomáhat mu... Před kamerou zachytit novou realitu, tzv. uměleckou pravdu. Vytvářet emoce, vyprávět zajímavý příběh, který zaujme a nedá divákovi zapomenout.

Závěrem bych chtěl ještě jednou poděkovat všem mým hostům i organizátorům filmového kameramanského festivalu Kamera OKO v Ostravě za skvělou atmosféru a spoustu parádních filmových zážitků.